

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci žalobce **BONVER WIN, a.s.** se sídlem Cholevova 1530/1, Ostrava - Hrabůvka, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 34773/14/5000-10610-703694 ze dne 22. 12. 2014,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 24. 2. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 34773/14/5000-10610-703694 ze dne 22. 12. 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) i jemu předcházející prvostupňového rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. 214875/14/4000-49100-050272 ze dne 9. 10. 2014. Napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 48 odst. 1

písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“), kterého se žalobce dopustil porušením ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích a § 1 odst. 8 zákona o loteriích tím, že v provozovně Herna bar Slávie, 28. října 1068/13, Chomutov byla dne 28. 1. 2014 v čase okolo 22:00 hod. zjištěna přítomnost tehdy nezletilé osoby J. S. a byla mu uložena pokuta ve výši 170.000,- Kč. Pro případ, že by krajský soud napadené rozhodnutí nebo předcházející prvostupňové rozhodnutí nezrušil, žalobce navrhl moderaci uložené pokuty, popřípadě upuštění od uložení pokuty.

Podle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť mu chybí zákonný podklad. Žalobce poukázal na ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, který definuje, pro jaké případy je možno pokutu uložit právnické nebo fyzické osobě, přičemž se jedná o: a) bez povolení provozování nebo organizování loterií, tomboly nebo jiné podobné hry, nebo b) porušení zákazu stanoveného v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10 zákona o loteriích, nebo c) provozování loterií, tombol nebo jinou podobnou hru v rozporu se zákonem o loteriích. Žalobce se nedopustil žádného jednání, které by naplnilo takto definovanou skutkovou podstatu správního deliktu. Pokud žalovaný a správní orgán I. stupně spatřovali naplnění skutkové podstaty správního deliktu tím, že zjistili přítomnost nezletilé osoby v prostorách herny žalobce, čímž mělo dojít k porušení zákona o loteriích, pak toto posouzení není správné. Neplnění povinností uložených zákonem o loteriích ze strany žalobce by bylo až umožnění účasti na hře osobě mladší 18 let, což se nestalo, neboť žalobce učinil veškeré opatření vyžadované zákonem o loteriích. Provozovna byla na vstupních dveřích viditelně označena upozorněním na zákaz vstupu osob mladších 18 let a obsluha byla o povinnosti neumožnit hru osobě mladší 18 let poučena. Povinnost zabránit osobám mladším 18 let vstupu do herny není uložena provozovatelům, stejně tak není povinností žalobce jako provozovatele herny kontrolovat a bránit vstupu do herny osobám mladším 18 let. Adresáty zákazu vstupu do herny osobám mladším 18 let jsou zájemci o hru a nikoliv provozovatele. Žalovaný tak nesprávně vyložil právní normu v neprospěch žalobce.

Dále žalobce namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav obecně a zejména ve vztahu k společenské škodlivosti přítomnosti nezletilé osoby v herně, nepřihlédl k tomu, že se J. S. bezprostředně blížila zletilosti a nevypořádal se s tím, že slečna S. porušila vědomě zákaz vstupu do herny.

Nakonec žalobce namítl nedostatečné odůvodnění a nepřiměřenou výši stanovené pokuty.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Předně poukázal na to, že žalobci nebyla pokuta uložena za přítomnost nezletilé osoby v herně, žalobce byl sankcionován za to, že provozoval loterii při současném přijetí takovýchto opatření, aby bylo osobám mladším 18 let bez výjimek zabráněno v účasti na hře. Žalovaný vyšel z judikatury Nejvyššího správního soudu, která správnost postupu žalovaného a správního orgánu I. stupně potvrzuje. Zdůraznil objektivní princip odpovědnosti provozovatelů loterií a jiných podobných her za splnění povinností uložených zákonem o loteriích. Zdůraznil, že se zabýval, stejně jako správní orgán prvního stupně, žalobcem přijatými opatřeními k tomu, aby bylo zabráněno účasti na hře osobám nezletilým, nerozporoval, že v herně byl viditelně umístěn zákaz vstupu osobám mladším 18 let, nicméně podstatné podle žalovaného je, že opatření nebyla

účinná, neboť se mladistvé v době kontroly nacházely v místě, kde jsou herní zařízení a dokonce sledovala hru svého kamaráda. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaný uvedl, že není jasné, v čem skutkový stav neměl být zjištěn dostatečně. Co se týče nedostatečně zjištěné společenské škodlivosti vytýkaného jednání, žalovaný poukázal na to, že zákon o loteriích spojuje odpovědnost za správní delikt s tím, že nejsou přijata dostatečná opatření pro účast na hře osobě mladší 18 let; omisivní jednání žalobce přitom vedlo k umožnění hry osobě jakkoliv mladší 18 let. Nakonec žalovaný uvedl, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce, přičemž námitku nedostatečného odůvodnění rozhodnutí žalobce koncipuje toliko obecně.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 28. 1. 2014 ve 22:00 hod. byla hlídkami Městské policie Statutárního města Chomutov provedena kontrola baru Slavie, ul. 28. října č. p. 1068, v němž se nacházelo 5 aktivních videoloterijních terminálů (dále jen „VLT“). V průběhu kontroly byla zjištěna přítomnost mladistvé paní J.S., která stála přímo u VLT a sledovala, jak její kamarád hraje. Při podání vysvětlení mladistvá uvedla, že v baru byla cca hodinu, na VLT nehrála ani nepila alkohol, přičemž obsluha baru se mladistvé nedotázala na věk a ani nechtěla vidět její občanský průkaz, jelikož ji znala od vidění. Na základě uvedeného podalo dne 24. 2. 2014 Statutární město Chomutov Ministerstvu financí podnět k zahájení správního řízení pro porušení zákazu vstupu do herny osobou mladší 18 let.

Dne 5. 6. 2014 zahájil správní orgán prvního stupně se žalobcem, na základě postoupení podnětu Ministerstvem financí, z moci úřední správní řízení ve věci uložení pokuty dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, a to pro porušení ustanovení § 17 odst. 9 zákona o loteriích ve spojení s ustanovením § 1 odst. 8 zákona o loteriích. Dne 18. 8. 2014 změnil správní orgán prvního stupně právní kvalifikaci skutku s odůvodněním, že z dosavadního obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce se měl dopustit porušení ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích ve spojení s ustanovením § 1 odst. 8 zákona o loteriích.

Rozhodnutím ze dne 9. 10. 2014, č. j. 214875/14/4000-49100-050272, byla žalobci výrokem I. uložena pokuta ve výši 170.000,- Kč za spáchání správního deliktu, jehož se dopustil tím, že ve shora uvedené herně byla dne 28. 1. 2014 zjištěna příslušnými strážníky přítomnost osoby mladší 18 let, která přihlížela hře další osoby na technickém zařízení, přičemž žalobce neučinil taková opatření, aby se nezletilá osoba nemohla hry účastnit, čímž došlo k porušení ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích ve spojení s ustanovením § 1 odst. 8 zákona o loteriích. Výrokem II. byla poté žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 27. 10. 2014 odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích může být účastníkem loterie nebo jiné podobné hry jen fyzická osoba, která dovršila věku 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Osobám mladším 18 let je účast na loteriích a jiných podobných hrách zakázána. Provozovatel loterií a jiných podobných her musí učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.

Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích pokutu do výše 10.000.000,- Kč uloží finanční úřad uvedený v § 146 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích právnické nebo fyzické osobě, která bez oprávnění, které je oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem, nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo v § 4 odst. 10 zákona o loteriích.

Podle § 17 odst. 2 zákona o loteriích výherní hrací přístroj musí být umístěn tak, aby neumožňoval hru osobám mladším 18 let, nebo provozovatel musí učinit taková opatření, aby tyto osoby se nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.

Krajský soud předně poukazuje na to, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání správního deliktu a byla mu uložena pokuta nikoliv za to, jak uvádí v žalobě, že v provozovně Herna Bar Slávie byla zjištěna přítomnost nezletilé osoby, ale proto, že v uvedené provozovně, v uvedené době byla zjištěna přítomnost nezletilé J.S. v prostoru u herních zařízení pozorující hru, tím i jejich účast na loteriích a jiných podobných hrách, kdy účastník řízení neučinil taková opatření, aby se nezletilá nemohla hry účastnit. Žalobci je tak vytýkáno nikoliv to, že by se nezletilá osoba nacházela v provozovně herny, ale to, že neučinil opatření, která by byla způsobila zabránit nezletilé osobě účastnit se hry.

Shora citovaná ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích, též § 17 odst. 2 zákona o loteriích stanoví povinnost provozovateli, aby učinil veškerá opatření bránící hře nezletilým, a současně stanoví oprávnění požadovat předložení průkazu totožnosti. Pokud provozovatel tuto povinnost zanedbá, resp. uvedeného oprávnění k legitimaci osob nevyužije, pak není pochyb o tom, že pokud se mladistvý hry zúčastní, dochází k porušení ustanovení o loteriích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Afs 108/2013 – 72 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 36/2016 – 27). Zúčastnit se hry je přitom možno jak aktivně, tedy tím, že nezletilý hru hraje, tak vizuálně, tedy pouze pasivním přihlížením. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 11. 2011, č. j. 5 Afs 26/2011 – 81, publikovaném pod č. 2525/2012 Sb. NSS, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že „neshledává smysl a účel zákona toliko v zabránění samotné hře mladistvým na výherních hracích přístrojích, ale smysl opatření, která zákon stanoví, je nutno spatřovat již v prevenci, tzn. aby mladiství do prostorů, v nichž se provozují hazardní hry, nemohli vstupovat, tzn. zúčastnit se např. provozované hry ani pouze vizuálně. Jak již bylo uvedeno výše, je povinen provozovatel učinit taková opatření, aby mladistvé osoby se nemohly zúčastnit hry (tzn. jakkoliv – tedy ani pouhým pasivním přihlížením).“

Krajský soud konstatuje, že v nyní projednávané věci byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. V hypotéze § 1 odst. 8 loterijního zákona je určena osoba odpovídající za dodržování předmětných povinností, kterým je právě provozovatel. Objektem správního deliktu, do kterého bylo s ohledem na skutkové okolnosti zasaženo, je zájem na ochraně osob mladších 18 let věku a omezení společenských rizik tím, že je mladistvým zakázána účast na loteriích a jiných podobných hrách. Naplněna je rovněž objektivní stránka správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, neboť omisivním jednáním žalobce byl vyvolán následek v podobě porušení zákonem chráněného zájmu, přičemž u příčinné souvislosti mezi omisivním jednáním a následkem není pochyb. Odpovědnost za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích je odpovědností absolutně objektivní, tedy odpovědností bez ohledu na zavinění. Zákon o loteriích nepřipouští žádný liberační důvod. Je věcí provozovatele, aby učinil opatření vhodným způsobem a v takové míře, aby mu umožňovala bezpodmínečně plnit jeho právní povinnosti. Objektivní delikt ní odpovědnost bez možnosti liberace má totiž působit nejen v rovině individuální, ale také jako generální prevence.

Krajský soud se tak neztotožnil s názorem žalobce, že vytýkané jednání nenaplnilo skutkovou podstatu vyplývající z ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, neboť žalobce sice přijal opatření pro to, aby zabránil osobám mladším 18 let hraní her, nicméně jeho opatření byla neúčinná, neboť tomu, aby nezletilá osoba vstoupila a zdržovala se v místnosti herny u hracích přístrojů a zúčastnila se – byť pasivně - hry, nebyly s to zabránit.

Námítku nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalobce v žalobě nijak nespecifikoval a krajský soud uzavřel, že zjištěný skutkový stav má oporu v správních spisech, žalovaný vyšel z důkazů, které jsou v nich zachyceny, přičemž všechny důkazy pečlivě zhodnotil a jeho závěr je odůvodněný a přesvědčivý. Stejně tak žalobce nijak nespecifikoval, které odvolací námítky žalovaný nevypořádal; z odvolání žalobce a z napadeného rozhodnutí krajský soud zjistil, že se žalovaný vypořádal se všemi námítkami v odvolání žalobcem uplatněnými.

Žalobce dále namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav ve vztahu k výši uložené pokuty a návrhu na upuštění od potrestání a popřípadě její snížení krajským soudem. Krajský soud se proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 2 s. ř. s. zabýval tím, zda uložená správní pokuta je ve zjevně nepřiměřené výši tak, aby její nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 – 62, publikovaný pod č. 225/2004 Sb. NSS). Krajský soud dospěl k závěru, že správní pokuta nebyla uložena v nepřiměřené výši. Z ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích vyplývá, že výše uložené pokuty je omezena horní hranicí 10.000.000,- Kč. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně při uložení pokuty vyšel z přiměřené výše 400.000,- Kč s ohledem na závažnost protiprávního jednání žalobce, takto stanovenou výši pokuty ponížil o 50 %, neboť částka 400.000,- Kč by byla přiměřená pouze v případě zvlášť závažného škodlivého následku, což není posuzovaný případ. Částku 200.000,- Kč správní orgán I. stupně snížil o 25 % s ohledem na polehčující okolnosti, které spatřoval zejména v tom, že žalobce se nedopustil protiprávního jednání úmyslně a trvale; zároveň přihlédl k přitěžující okolnosti, že žalobce již byl za obdobný skutek – přítomnost nezletilých v herně - již dříve

postižen, v důsledku čehož zvýšil pokutu o 20.000,- Kč, čímž je dána uložená pokuta 170.000,- Kč. Krajský soud se s tímto posouzením zcela ztotožňuje. Uložená pokuta je v zákonných mantinelech, při hodnocení kritérií pro uložení pokuty nebyla porušena logika, správní orgán prvního stupně i žalovaný vzali v úvahu všechna zákonná kritéria a uložená pokuta není likvidační, resp. žalobce toto netvrdil. Krajský soud proto k moderaci a popř. k upuštění od uložení pokuty nepřistoupil. Krajský soud ve shodě nepovažuje pro stanovení výše pokuty za důvodnou námitku údajného věku blízkého zletilosti slečny S. Předně, účelem zákona je zabránění účasti na hře osobě nezletilé, bez ohledu na to, za jak dlouhou dobu dosáhne věku 18 let. Dále není pravou, že by v posuzovaném případě slečnu S. od dosažení 18 let dělila velmi krátká doba, neboť jí dosáhla až za rok a sedm měsíců.

Za této situace krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 1. září 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu